No. 44. 1841.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Woensdag 14 April.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 11den April.

Gisteren is de raad van ministers voltallig onder voorzitterschap des konings vergaderd geweest.

— Laatstleden donderdag heeft in de kapel van het kasteel der Tuilerien de plegtigheid der voetwassching plaats gehad. De koning en het geheele hof waren daarbij tegenwoordig. Het is voor de eerste maal sedert 1830 dat deze plegtigheid weder plaats heeft.

— De hertog *van Nemours* is den 8sten dezer aan boord der stoomboot *Grandeur* van Toulon naar Algiers vertrokken.

— De aangekondigde komst herwaarts van den koning en de koningin der Belgen zal vooreerst geen voortgang hebben; de prins *van Joinville* begeeft zich daarentegen eerstdaags naar Brussel.

— In de laatste dagen is er een ongemeen drukke koerierwisseling tusschen Parijs en Brussel opgemerkt geworden. In het eerst meende men, dat dezelve de moeijelijkheden betroffen waarin koning *Leopold* thans verkeert, met opzigt tot de verdeeldheid in zijn land tusschen de beide groote partijen, en waar tusschen hij thans door de stemming van den senaat als 't ware geroepen is te beslissen; maar heden verhaalt men, dat de gezegde koerierwisseling een misverstand geldt, dat tusschen genoemden vorst en zijnen koninklijken schoonvader gerezen is, en dat beiden uit den weg willen geruimd zien voor de komst van koning *Leopold* alhier. Het afstellen zijner reis doet echter vermoeden dat de beide partijen tot geene schikking zijn kunnen komen.

— Gisteren heeft de koning, van den maarschalk *Soult* en den directeur generaal *Dode de la Brunerie*, vergezeld, de begonnen fortificatiewerken in de nabijheid van het park van Neuilly, in de vlakte van St-Denis en in het bosch van Boulogne bezocht. Het werk was overal gestaakt, ten gevolge van een conflict tusschen het bestuur der bruggen en wegen, en het departement van oorlog, waaromtrent echter spoedig eene schikking zal getroffen worden. Heden moet er in de bureaux van het laatstgenoemd departement een raad gehouden zijn tusschen den president [illegible], den gezegden directeur-generaal en eenige hoofdofficieren, over de verdeeling van den arbeid, die men zegt dat nu op alle punten gelijktijdig zal worden begonnen of hervat.

— Gisteren heeft de heer *Guizot* den britschen gezant lord *Granville* bezocht, die sedert eenige dagen aan jichtongesteldheid lijdt.

— De zittingen der afgevaardigden hebben in de laatste dagen weinig van belang opgeleverd. — Daar velen nog altijd vrees blijven voeden voor eene ontbinding der kamers, is de linkerzijde, de heer *Odillon Barrot* en de leden zijner denkwijs, reeds begonnen aan het organiseren van een verkiezingscomité, ten einde in tijds op de gemoederen te werken in het belang dier partij.

— De beide zonen van den infant don *Francisco*, die de lessen op het collegie van *Hendrik IV* volgden, zijn gisteren van hier vertrokken om eenige steden der noordelijke departementen te bezoeken, alvorens een voorgenomen togt van eenige maanden door Belgie, Holland en Engeland te ondernemen.

— De bisschop van Evreux is den 8sten dezer aldaar overleden.

— De nieuw benoemde kardinaal, aartsbisschop van Lyon, de heer *de Bonald*, is in stilte in die stad teruggekeerd, ten einde zich te onttrekken aan de feestelijke en pleglige inhaling, die men hem aldaar voorbereid had. Men ziet hierin een nieuw bewijs voor het nederig karakter van dien prelaat.

— De berigten uit Madrid tot den 3den houden nog niets bepaalds omtrent de kwestie van het regentschap, die alle gemoederen bezig hield. De cortes hadden eene commissie benoemd, om die zaak op nieuw te onderzoeken, welker beslissing men eerst na het Paaschfeest te gemoet zag. Onzeker was het nog of de beslissing bij openlijke of geheime stemming zou plaats hebben.

— Den 26sten Maart is, te Santiago, de bekende *Quiroga*, die in 1820 het eerst met den ongelukkigen *Riego* op het eiland Leon de constitutie proclameerde, aan een aanval van beroerte overleden.

— In het laatst der vorige maand zijn met eene fransche stoomboot te Carthagena een tweetal leden van het fransche instituut aangekomen, belast om voor rekening eener kompagnieschap, aan wier hoofd de heer *Aguado* staat, het terrein van kaap Palos tot aan de Sierra de Gador, voor de ontginning van mijnen te onderzoeken. Gezegde kompagnieschap zou over een kapitaal van 25 millioenen fr. kunnen beschikken.

— De Maltha-Times van den 30sten behelst berigten uit Alexandrie tot den 25sten Maart, waarin gemeld wordt dat *Mehemed-Ali* van Cairo aldaar weder teruggekomen was, doch in eene zekere ongerustheid verkeerde nopens het besluit der Porte op zijne jongste vertogen. Intusschen hield hij zich ijverig bezig met de reorganisatie en versterking van zijn leger. *Ibrahim* was minder ernstig ziek dan gezegd was geworden. (*Zie Engeland hieronder.*)

— Ter beurze van gisteren was de fondsnotering: 5 pCt. 113,70; 3 pCt. 78,90; Nap. r. 103,80; Sp. Ardoin 24.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 11den April.

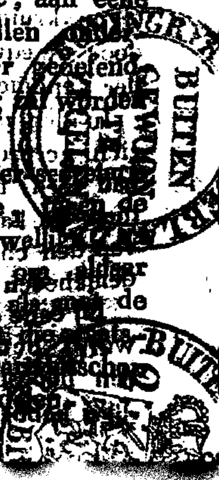
Met twaalf tegen negen is beslist, dat de Zwitsersche Landdag slechts gradjourneerd en niet ontbonden zal worden. Die van Aargau hebben protest doen aanteekenen tegen het bekend besluit van den 2den dezer; hetzelfde is door de afgevaardigden van onderscheiden kantons, ten opzigte der bemoeijingen van den pauselijken nuntius gedaan.

Zwitsersche bladen houden het voor meer dan een los gerucht, dat de gezanten der mogendheden, die van Engeland niet uitgezonderd, bij den president van den Landdag herhaalde bezoeken hebben afgelegd, om hem te verklaren dat hunne Hoven het niet leedwezen zien zouden, wanneer Zwitserland de bepalingen zijner bondsakte niet handhaafde. De heer *Neuhaus* zou daarop geantwoord hebben, dat hij van alle buitenlandsche tusschenkomst verschoond [illegible], ten aanzien der geschillen, wegens de kloosters verlangde verschoond te blijven.

— Uit Berlijn wordt onder dagteekening van 2 April het volgende aan de *Allgemeine Zeitung* gemeld:

„ De besluiten der Duitsche bondsstaten, nopens de versterking van Rastadt en Ulm, zijn thans bekend. Voor den aanleg der vestingwerken van Ulm zullen, op voorstel van den Koning van Wurtemberg, eenige Pruissische ingenieurs in dienst gesteld worden, en het opperbestuur van dit werk is opgedragen aan den majoor *von Prittwitt*, bekend als de bouwmeester van de algemeen bewonderde vestingwerken van Posen. De bevestiging van Rastadt is aan de Oostenrijksche genie-officieren opgedragen. Ook de vestingwerken van Mainz zullen op nieuw aanmerkelijk uitgebreid worden. — Voorts is, onder de algemeene maatregelen voor de krijgsmagt van het bondgenootschap, ook die vastgesteld, dat voortaan de contingenten van alle de bondstaten, zoo wel grootere als kleinere, aan eene geregelde inspectie van wege het bondgenootschap zullen onderworpen worden, waarbij zoo wel op den graad hunner geoefendheid als op den toestand der wapenen en der uitrusting zal worden gelet."

— Men schrijft uit Rome, dat de reis van den onder-secretaris van Staat, monsignore *Cappaccini*, naar 's Gravenhage, tegen de helft dezer maand zou bepaald zijn, en dat hij zich welligt na afloop dier zending, ook naar Lissabon zal begeven, om aldaar de kerkelijke aangelegenheden, zoowel met de Regering als met de Bisschoppen, te regelen. Anderen bleven gelooven, dat de prelaat vooraf naar Duitschland gaan zou, om met den aartsbisschop van Keulen over de keus van een coadjutor te onderhandelen.

ENGELAND.

LONDEN, den 10den April.

De Koningin is met haren Gemaal, de jonge Prinses en een gedeelte van het Hofgezin, woensdag op het kasteel van Windsor aangekomen, waar zij vermoedelijk niet langer dan tot den 19 of 20 dezer verblijf zal houden.

— Men zegt dat de inwijding van den Tunnel onder de Theems omstreeks het einde der maand junij plaats zal kunnen hebben, en dat H. M. in persoon bij die plegtigheid tegenwoordig zal zijn.

— Aan boord der stoomboot *President*, over wier lot men zich langs hoe meer verontrust, bevinden zich zeven en twintig passagiers, benevens twee kinderen.

— De Indische dagbladen deelen thans de circulaire mede van den britschen opperbewindhebber, kapitein *Elliot*, waarin hij de voorwaarden bekend maakt zijner voorloopige overeenkomst met den chineschen commissaris. Die voorwaarden zijn zooals reeds is medegedeeld, alleen wordt in het 4de artikel nog vastgesteld, dat de handel der haven van Canton zal geopend worden tien dagen na het nieuwe chinesche jaar, en gedreven zal worden te Whampoa tot de noodige schikkingen in het nieuwe etablissement (Hong-Kong) zullen genomen zijn. De bijzondere bepalingen zullen het onderwerp van nadere onderhandelingen uitmaken.

Het afgestane eiland Hong-Kong heeft slechts ongeveer vijftien mijlen in omtrek, maar levert een der schoonste havens op, en kan derhalve, ook uit hoofde van deszelfs ligging een belangrijk handelspunt worden.

Omtrent de vijandelijkheden der Engelschen, die de voorloopige overeenkomst tusschen den chineschen kommissaris en den britschen opperbewindhebber, kapitein *Elliot*, zijn voorafgegaan, leest men de volgende bijzonderheden in de dagbladen van Bombay:

„De voorbedachte vertragingen en dubbelzinnigheid van den keizerlijken commissaris, deden den opperbevelhebber der britschen magt besluiten, om de voorgelegen posten van de forten der Bogue, welke de monding dezer rivier beheerschen, aan te vallen. Diensvolgens werden in den morgen van den 7den januarij, 703 Cipayers, 200 Europesche soldaten en 400 matrozen en mariniers, onder de bevelen van den majoor *Pratt*, ingescheept op drie stoombooten, en in de nabijheid van het fort Chuenpee aan land gezet. Gelijktijdig namen Zr. Ms. schepen *Calliope*, *Larne* en *Hyacinthe* stelling vlak voor de lage batterij der forten, op welke zij hun vuur openden, terwijl twee stoombooten bommen wierpen in het bovenfort. De ontscheepte troepen de hoogte beklommen hebbende, waarop de sterkte gelegen is, maakten zich er meester van, en rigteden van daar een levendig musketvuur op de lage batterij. Deze aanval bragt terstond verwarring onder de Chinezen, die nu over de borstweringen van het fort, welke eene hoogte van twintig voeten hebben, zochten te ontkomen; een groot deel hunner verloor het leven bij het neêrkomen op de rotsen. Ten half twaalf ure was het fort in handen der Engelschen, en wapperde de britsche vlag van de muren. Het verlies der Chinezen was aanzienlijk en bedroeg wel 600 dooden; dat der Engelschen was onbeduidend, slechts 3 dooden en 23 gekwetsten; de schepen leden volstrekt geen nadeel, alhoewel de sterkte 35 stukken in batterij had.

Middelerwijl dit voorviel tasteden vier andere britsche schepen, onder de bevelen van den kapitein *Herbert*, het fort Tycocktow aan, dat omtrent drie engelsche mijlen zuidwaarts van het fort Chuenpee ligt. Zoodra het eskader stelling genomen had, opende het een levendig vuur tegen de Chinezen, die dit terstond beantwoordden, doch hunne stukken waren weldra gedemonteerd; alstoen werd een detachement zeelieden ontscheept om zich van het fort meester te maken. De Chinezen boden eenen levendigen tegenstand; de eerste luitenant van een der schepen werd gekwetst; de vijand was echter ten elf ure op de vlugt gedreven en de britsche vlag op de chinesche batterijen geplant.

Na de bemagtiging der forten kregen de stoombooten bevel om de chinesche oorlogsvloot in de Ansonsbaai aan te vallen. Het laag water vergunde echter slechts aan eene boot om genoegzaam te naderen; zij nam twaalf gewapende sloepen van de andere schepen op sleeptouw. Bij de eerste losbranding vloog een der jonken door zijn eigen kruid in de lucht. Achttien andere werden achtervolgelijk door de equipagien der sloepen in brand gestoken; maar in weerwil der genomen voorzorgen ontsnapten nog verscheidene.

In den morgen van den 8sten maakte Z. Ms. linieschip *Blenheim* zich gereed om het hoofdfort Anunghoij aan te tasten en de *Queen* had reeds bommen beginnen te werpen op de batterijen van Wantong, toen de kapitein *Elliot*, aan boord der *Blenheim* eene mededeeling van den chineschen opperbevelhebber ontvangen hebbende, de vijandelijkheden deed staken.

Bij eene dagorder van den opperbevelhebber, sir *J. Gordon Bremer*, wordt het gedrag der officieren en manschappen van het eskader ten hoogste geprezen. Ook de Chinezen moeten zich dapper verdedigd hebben.

Het engelsch eskader heeft de Bogue verlaten, en een gedeelte der schepen is naar het afgestane eilandje Hong-Kong gestevend, om daarvan bezit te nemen. Chusan zou ontruimd worden.

Zoo wel hier als te Bombay betoont men zich met het gesloten verdrag zeer te vreden. Hong-Kong, dus wordt gezegd, moge eene goede maritime stelling aanbieden, het is klein, en kan slechts een onbeduidend garnizoen bergen. Zes millioen dollars wordt, overigens, niet eens genoegzaam tot vergoeding der oorlogskosten beschouwd, zoodat aan die voor de vernielde opium naauwelijks gedacht schijnt te zijn. Ook zoekt men in de bekende artikelen te vergeefs naar andere zekerheid voor de toekomst dan de vrijheid tot wederzijdsch handelverkeer. Te Bombay gingen sommigen zelfs zoo ver om de opregtheid van den Keizerlijken commissaris te betwijfelen.

Tot staving van het gevoelen, dat de schadevergoeding veel te gering is berekent een der dagbladen de waarde der vernielde opium op twee en een half millioen, en de kosten der expeditie tegen China op een en een half millioen, dus te zamen op vier millioen ponden sterling; terwijl het de beloofde zes millioen dollars, naar den hoogsten koers in Canton, met een millioen tweemaalhonderd duizend ponden sterling gelijk stelt, zoodat Engeland eene schade van twee millioen achtmaalhonderd duizend ponden lijden zou, waarvan nagenoeg de helft door den handel zou worden gedragen.

— Van het Vasteland van Indie is insgelijks belangrijk nieuws. *Shere-Singh* heeft de weduwe van *Khurruck-Singh* verdreven en bezit van Lahore genomen, waarop genoemde Vorstin den bijstand der Engelschen ingeroepen had, welke, dien ten gevolge, troepen aan de grenzen van Punjaub hebben bijeengetrokken. Uit Scinde had men voldoende berigten, daar al de bergstammen verdragen met de Engelschen hadden gesloten, welke ook in Affghanistan voordeelen hebben behaald.

— Men heeft alhier berigten uit Alexandrie tot den 25sten Maart ontvangen: Volgens dezelven was *Mehemed*-ali nog in afwachting van de beslissing der Porte op zijne vertoogen tegen den bekenden firman des Sultans, en had hij verklaard niets te zullen toegeven, dan de betaling eener bepaalde jaarlijksche schatting. Hij ging voort met het versterken van zijn leger, hetwelk hij tot op 70,000 man wilde brengen; dagelijks werden troepen rekruten geboeid naar Kairo gesleept, welke stad van vestingwerken voorzien werd onder de leiding van den tot den rang van Bey verheven Franschen ingenieur *Galise*. Er waren drie rigimenten uit Kairo naar Alexandrie gezonden om de bezetting te versterken, en aan de zeelieden werd geen verlof toegestaan om die stad te verlaten. Met de Beduinen der woestijn aan de grenzen van Syrie had *Mehemed*-ali een verbond gesloten, waarbij hij hen van het betalen der gewone schatting vrij stelde, op voorwaarde dat zij ter verdediging van Gaza, hetwelk versterkt werd, zouden medewerken. Terwijl *Mehemed*-ali zich aldus op verderen tegenstand tegen de Porte scheen voor te bereiden, was er in Opper-Egypte een opstand tot afwerping van zijn gezag ontstaan en zoude zijn stedehouder in Kartum, *Achmed*-pacha, door de opstandelingen verslagen zijn, terwijl ook de Beduinen uit de woestijn ten westen van Egypte de grenzen verontrustten en reeds strooptogten tot in de nabijheid van Alexandrie ondernomen en daarbij een groot aantal kamelen weggevoord hadden. Zoo wel tegen hen als naar Opper-Egypte waren troepen afgezonden.

— Gisteren, Goede Vrijdag, is er geene beurs gehouden. Eergisteren was de notering: 3 pCt. gec. 90; Ned. 2½ pCt. 58⅝; 5 pCt. 98½; Spanje 23¼; Port. 19⅞; Braz. 69¾.

BELGIE.

BRUSSEL, den 12den April.

Ten aanzien der ministeriele kwestie blijft men nog in dezelfde onzekerheid verkeeren. De *Indépendant* behelst een artikel, waarin het over de drukke werkzaamheden der tegenwoordige ministers spreekt, die de laatste dagen van hunne ministeriele betrekking willen besteden, om een aantal zaken door hen op het touw gezet voor hunne aftreding ten einde te brengen. Daaraan moest toegeschreven worden de onderscheidene besluiten door den *Moniteur* in de laatste dagen openbaar gemaakt.

— De stedelijke raad van Brussel heeft Zaturdag beraadslaagd over een adres aan den koning om de ontbinding der kamers te verzoeken, doch met 15 tegen 9 stemmen beslist, dat deze zaak buiten hare bevoegdheid ligt.

— De naar Frankrijk terugkeerende generaal *Hurel*, tot dus ver chef van den staf van het belgische leger, heeft bij eene dagorde afscheid van de troepen genomen. Aan het slot van dit stuk zegt hij: „In het jaar 1794 heb ik mijnen eersten veldtogt, als fransch soldaat te Fleurus strijdende, op uwe grenzen gemaakt, en heden eindig ik in Belgie mijne actieve dienst. Maar indien de oorlog uitbarstte en mijn land mij nogmaals in het veld riep, dan zou mijn vurigste wensch zijn, het belgische leger met het fransche verbonden te zien."

— De Belgische *Moniteur* deelt eene reeks bij het leger plaats gehad hebbende bevorderingen mede. Onder anderen zijn vijf nieuwe generaal-majoors benoemd. De besluiten wegens deze bevorderingen zijn van den 9den April gedagteekend, en daaruit blijkt, dat zij ter gelegenheid der verjaring van den Hertog *van Braband*, den oudsten zoon van Koning *Leopold*, zijn uitgevaardigd.

— Bij voortduring vindt men in de dagbladen twistgeschrijf tusschen den Luikschen bisschop, den heer *van Bommel*, en het stedelijk bestuur van Luik. De van weerszijden gewisselde brieven getuigen van toenemende verwijdering.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 13den April.

De *Staats-Courant* behelst heden het volgende berigt:

» Het door sommige nieuwspapieren medegedeeld gerucht, als of de overdragt der Kroon op den tegenwoordigen Koning zou hebben plaats gehad onder beding, dat het Concordaat van 1827 moest worden ten uitvoer gelegd, is als een verzinsel te beschouwen, hetwelk van allen grond, hoegenaamd is ontbloot.”

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 6den April, n°. 69, zijn onder meerdere, de volgende bepalingen vastgesteld:

Ten gevolge van het, tot besparing van 's Rijks uitgaven, aangenomen beginsel om verschillende brigade-kommandanten van het wapen der infanterie of kavalerie, tevens met een provinciaal kommandement te belasten, zullen er voortaan slechts vier afzonderlijke provinciale kommandanten tot den provincialen staf behooren.

De adjudanten, deel makende van den provincialen staf, zullen voortaan niet meer aan den persoon van den provincialen kommandant verbonden zijn, maar uitsluitend tot het provinciaal kommandement behooren, en door den directeur-generaal van Oorlog gedesigneerd en aangesteld worden.

In de provinciale kommandementen, alwaar een brigade-kommandant het bevel voert, zal de adjudant in den rang van majoor kunnen worden gekozen, terwijl de adjudanten in de overige provinciale kommandementen geenen hoogeren rang zullen kunnen hebben, dan dien van kapitein.

De thans bestaande bepalingen, nopens het verdeelen der vestingen of steden van het Rijk, in klassen, worden ingetrokken, zullende voortaan niet de vestingen of steden, maar de plaatselijke kommandanten en plaatsmajoors zelven, de eerstgemelden in twee en de laatstgemelden in drie klassen worden gerangschikt.

Bij een onlangs genomen besluiten heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1°. Bij het wapen der kavallerie, op non-activiteit te stellen, den luitenant-kolonel N. C. Matthes, kommandant bij het 2de regiment zware dragonders; en

2°. Te benoemen en aan te stellen:

Bij den plaatselijken staf: tot plaatselijken kommandant van de 1ste klasse te Bergen-op-Zoom, den luitenant-kolonel P. R. Boelen, thans kommandant van het 5de regement infanterie;

tot luitenant-kolonel, de majoors L. Beukman, plaatselijke kommandant te Grave en G. B. van Bronkhorst, plaatselijke kommandant te Gorinchem;

tot majoor, den kapitein F. A. Pippenghegen, plaatsmajoor van de 1ste klasse te Delfzijl;

Bij het wapen der infanterie: tot kommandant van het 3de regement infanterie, den luitenant-kolonel G. H. Menso, van het 3de regement;

tot luitenant-kolonel bij het 3de regement, den majoor F. J. van Wintershoven, van het 4de regement;

tot majoor bij het 4de regement, den kapitein J. C. Noot, van het 10de regement, thans adjudant van den luitenant-generaal Schuurman kommanderende de 1ste divisie infanterie;

Bij het wapen der kavalerie: tot kommandant van het 2de regement zware dragonders, den luitenant-kolonel J. J. C. Mascheck, van het 3de regement ligte dragonders;

tot luitenant-kolonel bij het 3de regement ligte dragonders, den majoor J. J. Nepveu, van het 2de regement lansiers;

tot majoor bij het 2de regement lansiers, den ritmeester-kommandant J. van Akerlaken, van het 1ste regement zware dragonders;

tot ritmeester-kommandant bij het 1ste regement zware dragonders, den ritmeester F. C. H. baron Utenhove, van het 2de regement lansiers; en

tot ritmeester bij het 2de regement lansiers, den 1sten luitenant S. J. R. van de Poll, van het 1ste regement zware dragonders.

— Uit 's Gravenhage schrijft men van gisteren:

» Heden avond begaf zich Z. M. de Koning, alsmede Hoogstdeszelfs Zonen, de prinsen *Alexander* en *Hendrik*, uit deze residentie naar Amsterdam.

» Gisteren morgen heeft Z. M. de koning, als mede HH. KK. HH. en prinses *Frederik* der Nederlanden, de prinsen *Alexander* en *Hendrik* en de prinses *Sophia*, het Heilig Avondmaal, onder het gehoor van den hof-predikant *Dermout* des namiddags de dankzegging onder het gehoor van den weleerwaarden heer *Huydekoper*, bijgewoond,

na zich alvorens, vrijdag ll., in de kloosterkerk, onder het gehoor van den weleerwaarden heer *Ruitenschild*, daartoe te hebben voorbereid.”

— De heer *Paredis*, vicaris-generaal in het hertogdom Limburg, heeft te Roermond het oude klooster, bekend onder den naam van klooster van St. Gerlach, aangekocht, om er den zetel van het bisdom en het op te rigten seminarium te vestigen.

— Nog schrijft men uit Maastricht, dat de gebroeders *Cartisser*, sedert eenigen tijd aldaar gevestigd, en die pogingen aanwenden om de kunst van op glas in brandverw te teekenen weder te doen herleven, een uitmuntend geschilderd en gekleurd glazen paneel voltooid hebben, dat den *H. Augustinus* voorstelt, en voor de aanstaande tentoonstelling te 's Gravenhage bestemd is.

DE CHINESCHE VELDTOGT.

(*Vervolg van N°. 42*).

Toen wij langs het boord der admiraalsjonk voeren, haastte de equipagie zich om haar geschut in batterij te brengen, maar voor dat zij met hare weerstandstoebereidselen gereed was, sprongen wij met onzen tolk aan boord, en zagen ons spoedig van eene menigte personen omgeven, die uit alle hoeken van het vaartuig schenen te voorschijn te komen; toen men van land zag dat wij aan boord waren, snelde eene talloze menigte uit de stad naar het strand toe.

Al deze lieden toonden ons niet het minste teeken van vijandelijkheid; men ontving ons integendeel met de grootste beleefdheid. Men zeide ons dat de admiraal aan land was, met de voornaamste bevelhebbers van het district, maar men had naar hem gezonden om hem van onze komst te verwittigen. Inmiddels diende men ons thee toe, maar het was geen thee die onze engelsche dames zou bevallen hebben, want de Chinezen zetten haar altijd zoo slap, dat het water er naauwelijks de kleur van heeft, en daarenboven maken de bladen der plant altijd een noodzakelijk gedeelte van dezen drank uit, hetgeen wij onsmakelijk vonden. Een half uur was naauwelijks verstreken, toen de CHUMPIN (admiraal) met zijn gevolg aan boord kwam; het was een bejaard man, wiens uiterlijk voorkomen vermoeden deed dat hij een opiumrooker was; hij droeg een roode knop aan zijne muts; de andere officieren hadden blaauwe of witte, naar hun' onderscheiden rang; want het zijn deze teekenen waardoor de rangen onderscheiden worden.

Wij openden den brief dien de opeisching inhield; zij lazen hem in onze tegenwoordigheid en voor den verzamelden troep. Het geweldig gemor dat er ontstond, de drift waarmede het volk op ons aandrong, deden ons toen gevoelen, dat wij ons midden onder eenen vijandelijken troep bevonden. Sedert dat oogenblik ben ik geheel van gedachten veranderd, nopens de ijverig verzonnen verhalen in Indie, van den zoogenoemden haat die men zegt dat de Chinezen hunne tartaarsche overheerschers toedragen; het scheen ons toenmaals toe, ten minste zooveel wij er over konden oordeelen, dat die geruchten niet den minsten grond hadden, en de latere gebeurtenissen hebben dat vermoeden slechts bevestigd.

Na eenige oogenblikken onderhoud kwamen de admiraal en zijne officieren overeen, om ons naar het engelsch admiraalschip te vergezellen, en toen wij hen voorstelden om als gijzelaars aan boord van hunne jonk te blijven, weigerden zij zulks terstond en eenparig; zij boden ons zelfs plaats in hunne boot aan, om ons naar boord van de *Wellesley* te geleiden.

Daar herhaalde men hun alles wat wij hun reeds kenbaar gemaakt hadden; men verklaarde hun de redenen en het doel van den voorgenomen aanval op hunne stad, ten ware zij liever verkozen zich over te geven. Zij beklaagden zich levendig over de onregtvaardigheid die men jegens hen wilde begaan, door hen verantwoordelijk te stellen voor de beleedigingen die wij te Canton ondergaan hadden; zij voegden ons, en met vrij veel regt toe: » Gij moet den oorlog aan die van Canton aandoen, en niet aan ons, wij die u nimmer eenig ongelijk aangedaan hebben; gij ziet uwe sterkte; gij weet dat het voor ons dwaasheid zoude zijn te willen weerstand bieden; intusschen gebiedt ons zulks onze pligt, en wij zullen dan ook weerstand bieden, moesten wij er ook het leven bij laten!”

Sir GORDON BREMER spoorde hen aan, wel te overwegen wat zij doen wilden, alvorens eenen tegenstand te beproeven waarvan de goede uitkomst hun zelven onmogelijk scheen; zij beloofden de zaak in overweging te nemen, en de britsche bevelhebber liet hun tijd tot den volgenden morgen, om onderling te beraadslagen en ernstig te overwegen wat zij doen zouden. Bij het verlaten van het schip was hun laatste woord: » Zoo gij morgen, voor zonnen opgang geen berigt van ons krijgt, dan mogen de gevolgen op uwe hoofden neêrkomen.”

Gedurende al den tijd dien zij aan boord van het schip bleven, schenen zij zich niet in het minst te verwonderen, noch over de grootheid van het schip, noch over het groot getal zijner geduchte vuurmonden; er was slechts een persoon onder hen die eenige nieuwsgierigheid deed blijken; allen weigerden eenige verversching aan te nemen behalve eenige glazen van een likeurwijn, welks smaak en hoedanigheid zij volkomen schenen te kennen.

Gedurende den nacht leverde de kust een prachtig schouwspel op; de naburige hoogten en de huizen voor de stad schenen eene massa beweegbaar vuur. In China gaat niemand des nachts buitenshuis, zonder voorzien te zijn van een papieren lantaarn of van beschilderd doek, welke in de hand of aan het einde van een bamboes gedragen wordt. Bij het schijnsel van dit licht konden wij zien dat eene menigte menschen aan het aanleggen van nieuwe verschansingen arbeidden, die even ellendig als de reeds bestaande waren, en die men met nieuwe stukken geschut bewapende. Men nam ook, hoewel minder duidelijk waar, dat de handelvaartuigen van de duisternis des nachts gebruik maakten om hunne ankerplaatsen te

ligten en in stilte tusschen de vloot door hun te sluipen. Zij waren tot aan den halven mast met koopwaren beladen, en met vrouwen en kinderen gevuld; men liet hen ongestoord weg zeilen, hoewel hunne ladingen genoegzaam zouden geweest zijn om meer dan een kapitein schatrijk te maken.

Niemand zou kunnen ontkennen dat de commandore met al het mogelijke gedaan heeft wat met zijn pligt bestaanbaar was, en dat hij met de grootste gematigdheid heeft betoond, om deze ongelukkige lieden alle bloedverlies te besparen.

De 5de Julij was met te min de noodlottige dag op welken de vlag Hr. M. zegepralend op dit schoone eiland van het hemelsch rijk moest wapperen, waarop voor de eerste maal een Europesch vaandel zegevierend moest geheschen worden op een grondgebied tot het *Bloemenland* behoorende.

De dageraad gaf ons nagenoeg hetzelfde tooneel te aanschouwen als wij den vorigen dag gezien hadden; men zag de mandarijnen in groote bedrijvigheid aan den oever heen en weêrloopen. Weldra kwamen zij met de troepen de hun aangewezene posten bezetten; degeen die den toren met een detachement bezette, onderscheidde zich vooral door eene groote werkdadigheid. De oorlogschepen waren op strand gehaald en met gewapend volk gevuld.

De engelsche oorlogsschepen waren in linie geschaard, met bakboordszijde naar de stad gekeerd, op omtrent 250 ijards afstands van het strand en van den voet des heuvels. Het waren *Wellesley*, van 74 de *Conway* en de *Alligator* van 28, de *Cruiser* en de *Algerine* van 18 stukken en tien brikken. Ten acht ure gaf de admiraal het sein om zich tot het gevecht gereed te maken, evenwel wachtte hij nog met het geven van het noodlottig bevel, in de hoop dat de vijand zich in tijds bedenken mogt en de zaken niet tot het uiterste zou willen drijven. Eerst ten twee ure verlieten de landingstroepen de transportvaartuigen en schaarden de landingsbooten zich in twee linien achter de oorlogsvaartuigen, om vervolgens onder bescherming van derzelver vuur, aan land te komen. Ten half drie ure eindelijk werd een kanonskogel van boord der *Wellesley* tegen den toren afgezonden, waarop onmiddellijk al de stukken van de jonken en het geschut van het strand en van den heuvel antwoordden. De britsche schepen openden toen hun vuur tegen de kust, en weldra hoorde men van het land het neerploffen der instortende huizen, het gekraak van het hout dat onze kogels troffen, en het geroep der gekwetsten. Het vuur duurde van onze zijde negen minuten, en zelfs nadat het zweeg ontvingen wij nog verscheiden schoten van de jonken, waar nog eenige stukken in goeden staat gebleven waren.

Toen de kruiddamp optrok, zagen wij slechts eene massa puinhoopen; op het een oogenblik te voren nog zoo levendige strand waren slechts eenige gekwetsten achtergebleven; in de verte zag men den hoop vlugtelingen zich in alle rigtingen verspreidende. Men onderscheidde duidelijk eenige lieden die de gekwetsten aan boord der jonken naar de stad bragten, en onder anderen onzen vriend den *Chumpin*, in de armen van eenige getrouwen gedragen wordende, want een kanonskogel had zijn been verbrijzeld. Het is hier de plaats om te vermelden dat hij naar Ning-po werd vervoerd, en dat, alhoewel hem daar alle eer bewezen werd voor zijnen dapperen, schoon nutteloozen tegenstand, hij den ingeoogsten roem slechts weinige dagen overleefde.

Nog voor ons laatste schot gelost was had de kolonel Burrell en zijn staf de *Wellesley* verlaten; hunne boot stelde zich aan de spits der twee rijen met troepen beladen landingsbooten; onze soldaten hieven, toen zij de oorlogschepen voorbijvoeren krachtige hourah's aan, welke onze matrozen uit de geschutspoorten beantwoordden.

Aan land komende vonden wij het strand verlaten; hier en daar lagen eenige lijken, bogen en pijlen, gebroken geschut en wapens, en dit was alles wat wij vonden.

Bij het verlaten der booten schaarden de troepen zich terstond in slagorde op de landingsplaats, het 18de regiment toog voorwaarts om de trappen te beklimmen die naar den tempel op den heuvel geleidden. Daar gekomen zijnde, zagen voor het wij eerst in de stad, welke van boord der schepen niet konde gezien worden. Zij is in een dal achter den berg gelegen; het gezigt dat men na op dezelve had was met der daad schilderachtig. Op de muren wapperden de vanen der Chinesche troepen; de menigte verdrong zich op de wallen; de soldaten sloegen hunne *tams-tams* en hunne *gongs*, en daagden, naarmate onze regimenten van den voet des heuvels deboucheerden en van de stadsmuren konden gezien worden, ons uit om hen aan te vallen; te gelijker tijd opende de vijand zijn vuur, maar door de slechte constructie der stukken geschut, welke niet veroorloofde te rigten, alsmede door de slechte hoedanigheid van het kruid, hadden wij geen enkel verlies te betreuren.

Twee uren na de ontscheping had de artillerie vier stukken in batterij gebragt, waarmede men eenige bommen in de stad wierp; de voorposten namen stelling en de Chinezen gingen voort met te vuren op al de verkenningen die zij van de stadsmuren konden ontdekken. Inmiddels daalde de avond en werd bevel gegeven om een verblijf voor de troepen te zoeken; want de kolonel Burrell had besloten de stad eerst den volgenden dag aan te vallen. Tot tien uren des avonds bleven de Chinezen van de wallen een levendig vuur onderhouden, hetgeen echter, gelijk wij later ontdekten, slechts een middel was om ons bezig te houden, middelerwijl zij de stad ontruimden.

In den avond werd het hoofd van het burgerlijk bestuur en eenige zijner medebeambten door onze bommen gedood; de gouverneur door zijne onderhoorigen van lafhartigheid beschuldigd, benam zich-zelven het leven, door zich in een vijver te verdrinken.

Den volgenden dag ontwaarde men van de nabijrige hoogten die de stad omgeven, dat dezelve verlaten was; in de dalen bespeurde men verscheiden duizende vlugtelingen, met zich medevoerende hunne kostbaarste meubelen en bezittingen. Daar de brug die over de gracht ligt, den vorigen avond was vernield geworden, moesten onze troepen een korte wijl halt houden; de hoofdpoort der stad was gebarikadeerd geworden, terwijl de muren die haar geheel omgeven, zulk een weêrstandsmogen bezaten, dat wij er ons over verwonderden. Intusschen waren zij weldra beladderd, en eenige minuten later waperde de britsche vlag van de Chinesche stad Ting-Hai. De wallen waren bezaaid met lansen, geweren en een soort van vuurwerktuig in den vorm van een pijl; op de wallen vond men hoeveelheden fijne kalk, bestemd om de oogen der Barbaren te verblinden die de muren mogten willen beklimmen.

Eenige officieren van den staf begaven zich het eerst alleen in de stad, slechts van een tolk vergezeld, om de beangstigde inwoners gerust te stellen, terwijl de troepen aan de andere zijde van de gracht in slagorde bleven.

De voornaamste straat van Tong-Hai was genoegzaam ledig; hier en daar zag men eenige verschrikte lieden, die zich haastteden om voor ons den *Kow-tow* te maken. Dit is eene begroeting van den minderen jegens den meerderen; men werpt zich op de knieën en slaat met het hoofd tegen den grond. Voor eenige woningen las men: » Verschoont ons!" Binnentredende in de tempels vonden wij er mannen, vrouwen en kinderen, allen reukwerk voor de afgoden offerende; niettegenstaande wij hun de vredelievendste en geruststellendste verzekeringen gaven, scheen niets in staat om hen van hunnen schrik te doen terugkomen.

Andere lieden vlugteden in allerijl door kleine afgelegen straten naar buiten de stad; deze voerden allen eenigen buit mede; wij hoorden later, dat het grootste gedeelte der kostbare voorwerpen die verdwenen waren, door plunderaars, en niet door de wettige eigenaars waren weggevoerd.

Eindelijk kwamen wij aan de woning van den *chumpin* (admiraal). De deuren, die naar het binnenplein geleidden, waren met twee wanstallige groote beelden versierd, voorstellende, naar men ons zeide, het Regt en de Straf. Aan de eene zijde was de kamer van het regt, waar zich nog deszelfs geduchte werktuigen: de duimschroeven en de bamboezen, bevonden. De weg naar het eerste der binnenvertrekken geleidende, de zaal der voorouders geheeten, loopt over een open plein, rondom welk zich de bureaux van de gouvernements-beambten bevinden. Eenige nog onvoltooide en achtergelatene brieven getuigden van de overijling waarmede de stad ontruimd was. Het binnenplein overgaande, kwamen wij in eene wachtkamer, die uitkomt in eene laan, welke van weerszijden door houten tralien gesloten is, en rondom welke zich de zaal der voorouders bevindt. Daar vonden wij op de canape's half uitgerookte pijpen, kleine kopjes nog vol thee, kleedingstukken, mandarijnsmutsen, alles onder elkander in de grootste wanorde. Onze nasporing voortzettende kwamen wij eindelijk aan de vrouwenvertrekken. De kamers daartoe behoorende waren zonderling gemeubileerd en overladen met kleedingstukken van allerlei aard en voor allerlei gebruik. Zijden stoffen, waaijers, porcelein, kleine schoenen, blanketselpotjes, kortom alle voorwerpen voor het toilet eener chinesche dame lagen door elkander in de grootste wanorde. Wij zamelden, als ons wettig aandeel van den buit, een aantal damesschoentjes op, die slechts aan toverminnen schenen te passen.

(*Het vervolg hierna.*)

*** De gewone VOORJAARS JAAR- VEE- en PAARDENMARKT te *Ginneken*, valt in op *Vrijdag den 16 dezer.*

Ginneken, den 7 April 1841.

De Burgemeester,
MIDDELAER.

*** VERKOOPING van MEUBILAIRE GOEDEREN op Vrijdag den 16 April 1841, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van de Kinderen G. WEVERS, op de Groote Markt te *Breda*, door het ministerie van den Notaris Mr. DE ROY, aldaar.

Bekendmaking.

De Ondergeteekende Ondernemers van de NIEUWE POSTWAGEN-ONDERNEMING van *Sleeuwijk* op *Breda*, vice versa, de vergunning verkregen hebbende om het uur van vertrek van *Breda* te veranderen, hebben de eer het geëerd Publiek van *Breda* en alle Reizigers te berigten, dat te beginnen met aanstaande DINGSDAG den 13 April, hunne DILIGENCE in plaats van des ochtends ten 4 ure, ten 6 ure van het Kantoor in het Logement *de Zwaan* zal vertrekken. Zij nemen tevens de vrijheid zich bij voortduring in de gunst van het Reizend Publiek aan te bevelen, terwijl zij zich die gunst door eene prompte en beleefde behandeling hopen waardig te maken.

Door deze Verandering van uur vervalt de Correspondentie op de nieuw aan te leggen STOOMBOOT van *Heusden* op *Rotterdam*.

Sleeuwijk,
8 April 1841.
W. SPRENGER en COMP.

Le SIROP PECTORAL et la PATE PECTORALE de MOU de VEAU AU LYCHEN D'ISLANDE.

Préparés par M. PAUL GAGE, Pharmacien, rue de Grenelle St. Germain, 13, à *Paris*, contre les RHUMES, TOUX, CATARRHES, COQUELUCHES et surtout contre la PHTYSIE PULMONAIRE, se vendent chez M. VAN DEN GOORBERGH, à *Breda*.

Chaque préparation portera la signature PAUL GAGE.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.